

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 987/2014
14.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Р. и др, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 734/14 од 16.09.2014. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године, у седници већа одржаној 14.10.2014. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 734/14 од 16.09.2014. године, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године, у ставу 1, усвојене су жалбе браниоца окривљеног Р.Р., бранилаца окривљеног Д.Т. и браниоца окривљеног М.С. и укинута пресуда Вишег суда у Нишу К 46/10 од 03.08.2012. године и предмет враћен истом суду на поновно суђење, док је у ставу 2, обустављен кривични поступак према окривљеном З.М. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ, услед смрти окривљеног.

Против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године, у смислу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП-а Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 455. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с'предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и донесе, у смислу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одлуку којом ће побијано решење Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године укинати и предмет вратити жалбеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцима окривљених: Р.Р., адвокату Р.Ж., Д.Т., адвокату З.Н. и М.С., адвокату С.В., одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости Републички јавни тужилац наводи да је Апелациони суд у Нишу, у жалбеном поступку, повредио закон - одредбу члана 455. став 2. ЗКП-а, када је укинуо пресуду Вишег суда у Нишу К 46/10 од 03.08.2012. године и предмет вратио истом суду на поновно суђење. Према наводима захтева, Врховни суд Србије је пресудом Кзп. ВП 3/05; Кзп. ВП 4/05 и Кзп. ВП 5/05 од 24.11.2005. године усвојио захтеве бранилаца осуђених Д.Т., З.М. и М.С., за испитивање законитости правноснажних пресуда и укинуо пресуду Војног суда у Нишу К. 258/02 од 11.10.2002. године и пресуду Врховног војног суда К. 45/03 од 22.05.2003. године, а након тога у поновном поступку Апелациони суд у Нишу је у жалбеном поступку, противно одредби члана 455. став 2. ЗКП-а, укинуо првостепену пресуду Вишег суда у Нишу К 46/12 од 03.08.2012. године. По ставу Републичког јавног тужиоца, доношењем побијаног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године другостепени суд је, супротно изричитој процесној забрани укинуо првостепену пресуду, која је већ једном била укинута, на који начин је учињена повреда члана 455. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца оцењује као неосноване, с'обзиром на то да се одредба члана 455. став 2. ЗКП-а односи искључиво на одлуку другостепеног суда донету у редовном кривичном поступку, односно одлуку донету приликом одлучивања у жалбеном поступку. С'тога након усвајања захтева односно ванредног правног лека и укидања правноснажних пресуда о којима је одлучивано, донету првостепену пресуду, другостепени суд може у поступку по изјављеним жалбама укинути само у ситуацији када пресуда донета раније у редовном поступку, није укидана.

Из списка предмета произлази да је првостепена одлука - пресуда Вишег суда у Нишу К 46/10 од 03.08.2012. године (о којој је Апелациони суд у Нишу одлучивао у поступку по жалби решењем Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године) донета у кривичном поступку који је уследио након одлучивања Врховног суда Србије по ванредном правном леку и доношења пресуде Кзп ВП 3/05, Кзп ВП 4/05 и Кзп ВП 5/05 од 24.11.2005. године којом је усвојен захтев за испитивање законитости правноснажних пресуда бранилаца осуђених Д.Т., З.М. и М.С. и укинуте правноснажне пресуде: Војног суда у Нишу К 258/02 од 11.10.2002. године и Врховног војног суда К 45/03 од 22.05.2003. године, те донета наредба за одржавање новог главног претреса пред првостепеним судом.

Дакле, Врховни касациони суд налази да, доношењем правноснажног решења Кж1 4373/12 од 13.12.2013. године Апелациони суд у Нишу није учинио повреду закона - одредбе члана 455. став 2. ЗКП-а како се то неосновано наводи у захтеву Републичког јавног тужиоца. Та повреда би постојала да је ранија првостепена пресуда укинута у жалбеном поступку, али иста повреда не постоји јер је пресуда укинута по тада важећем ванредном правном леку - захтеву за испитивање законитости правноснажних пресуда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**